

Sygn. akt II K 76/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Pabianicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : Sędzia S.R. Jakub Smoczkiwicz,

Protokolant : sekr. sąd. Marzena Kula, st. sekr. sąd. Mirosława Kłysik, staż. Anna Felcenloben, sekr. sąd. Małgorzata Wawrzyńkiewicz, staż. Magdalena Raszevska

przy udziale **Prokuratora**: Sebastiana Faliszewskiego,

przy udziale **oskarżyciela publicznego** Magdaleny Podradzińskiej - Guzendy

po rozpoznaniu w dniu 7.05.2015r., 11.06.2015r., 24.08.2015r., 28.09.2015r., 2.11.2015r., 4.12.2015r., 26.01.2016r., 4.03.2016r. w P. na rozprawie sprawy:

A. K. (1) s. H. i T. z d. M., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 sierpnia 2014r. na drodze krajowej nr (...) w miejscowości M. przewoził w samochodzie ciężarowym marki C. (...) będący własnością G. K. (1), (...)-(...) K. oraz (...) Bank S.A. Oddział w J. o numerze rejestracyjnym (...) (...) wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 1000 kg krojonego tytoniu do palenia w 50 workach z tworzywa sztucznego po 20 kg każdy bez oznaczeń handlowych i bez znaków akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 k.k.s., tj. wyroby akcyzowe w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, a które wydano bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, od których kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosi 699.593,00 zł

to jest o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 k.k.s .

orzeka:

1. uznaje oskarżonego A. K. (1) za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, czym wypełnił dyspozycję art. 65 § 1 k.k.s i za to na tej podstawie wymierza oskarżonemu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość każdej stawki na kwotę 100 (stu) złotych,
2. na podstawie art. 30 § 2 k.k.s. i art. 31 § 6 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 1.000 (jednego tysiąca) kilogramów tytoniu i nakazuje jego zniszczenie
3. zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 76/15

UZASADNIENIE

W dniu 14 sierpnia 2014r. dokonali zatrzymania oskarżonego A. K. (1) (dowód: protokół zatrzymania osoby k. 4).

W samochodzie C. (...) nr. rej. (...) (...), którym poruszał się oskarżony ujawniono tytoń do palenia bez znaków akcyzy i oznaczeń handlowych zapakowany w 50 worków o wadze 20 kg każdy. Łącznie ujawniono 1000 kg tytoniu bez znaków

akcyzy i oznaczeń handlowych. Wartość podatku akcyzowego od ujawnionego tytoniu to 699.593,00 PLN (dowód: protokół oględzin k. 18 - 21, wyliczenie podatku akcyzowego k. 29).

W dniu 14 sierpnia 2014r. A. K. (1) wynajął od G. K. (1) prowadzącego działalność gospodarczą "Sukces" K. G. w K., polegającą na wynajmowaniu samochodów, samochód marki C. (...) (...) (...) na czas określony od dnia 14 sierpnia 2014r. do dnia 18 sierpnia 2014r. z opłatą 200 zł za dobę. Wynajmującego nie interesowało do czego będzie wykorzystywany wynajęty samochód (dowód umowa wypożyczenia samochodu wraz z załącznikami k. 39 - 42, zeznania G. K. (1) k. 65v).

Przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Przesłuchany na rozprawie oskarżony przyznał się do tego, że jechał tym samochodem, ale jak wyjaśnił przewożony towar miał być legalny. Jak wyjaśnił mężczyzna o imieniu A., który zaproponował mu to zlecenie mówił mu, iż przewożone będą liście tytoniu, które są legalne. Oskarżony wyjaśnił, iż mężczyznę tego spotkał w Urzędzie Pracy, a następnie spotkali się na stacji (...), gdzie mężczyzna ten powiedział, iż zepsuło mu się jego auto i zapytał oskarżonego czy on jakimś dysponuje. Jak podał oskarżony zadzwonił do G. K. (1), który ma wypożyczalnię samochodów i pożyzył od niego samochód. Na stację (...) przyjechał samochodem marki B. o (...) i pierwszej cyfrze "8", tam wziął od A. K. wypożyczony samochód mówiąc, iż pojedzie przerzucić towar i po jakiś 20 minutach wrócił. Następnie powiedział aby oskarżony za nim jechał, jednocześnie umówili się na spotkanie na stacji BP, gdzie miał na niego czekać jego kolega w samochodzie R. (...), który miał wziąć od oskarżonego samochód i go rozładować, po czym oskarżony miał wrócić do domu. Mężczyzna o imieniu A., miał jechać z oskarżonym tylko do S., gdyż ma tam coś do załatwienia. Za ten kurs oskarżony miał otrzymać 300 zł plus koszty wynajęcia samochodu. Oskarżony wyjaśnił, iż nie wie dlaczego w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchany w dniu 24 sierpnia 2015r. oskarżony wyjaśnił, iż tego dnia przed rozprawą dzwonił do niego mężczyzna o imieniu A. mówiąc, iż ma nie składać wyjaśnień i zagroził wyrządzeniem mu krzywdy, zabiciem go, spalaniem domu. Jednocześnie oskarżony odmówił wskazania czy wśród znajdujących się na sali mężczyzn, jest ten który zlecał mu przewóz tytoniu (dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 22 - 24, k. 118 - 119, k. 139 - 140).

W dniu 24 sierpnia 2015r. na numer telefonu stacjonarnego oskarżonego o godzinie 9:29 zostało wykonane połączenie z numeru komórkowego (...). Jest to numer pre-paid, który nie został zarejestrowany i operator P. sp z o.o. nie posiada danych abonenta (dowód: wykaz połączeń k. 149, informacja z (...) sp. z o.o. k. 160 - 161v).

Oskarżony nie był uprzednio karany (dowód: dane o karalności k. 134).

Na terenie P. zarejestrowanych jest 6 pojazdów marki B. o wyróżniku (...) i pierwszej cyfrze 8, gdzie właściciel ma na imię A. (dowód: informacja ze Starostwa Powiatowego w P. k. 122 - 128).

A. M. (1) jest właścicielem samochodu marki B. (...) i pierwszej cyfrze 8. A. P. nie zlecał oskarżonemu przewozu wyrobów tytoniowych do K. (dowód: zeznania świadka A. M. k. 140).

A. P. (2) jest właścicielem samochodu marki B. (...) i pierwszej cyfrze 8. A. P. nie zlecał oskarżonemu przewozu wyrobów tytoniowych do K. (dowód: zeznania świadka A. P. k. 140).

A. P. (3) jest właścicielem samochodu marki B. (...) i pierwszej cyfrze 8. A. P. nie zlecał oskarżonemu przewozu wyrobów tytoniowych do K. (dowód: zeznania świadka A. P. k. 140).

A. M. (3) jest właścicielem samochodu marki B. (...) i pierwszej cyfrze 8. A. M. nie zlecał oskarżonemu przewozu wyrobów tytoniowych do K. (dowód: zeznania świadka A. M. k. 141).

A. Ś. (1) jest właścicielem samochodu marki B. (...) i pierwszej cyfrze 8. A. M. nie zlecał oskarżonemu przewozu wyrobów tytoniowych do K. (dowód: zeznania świadka A. Ś. k. 144).

A. M. (5) jest właścicielem samochodu marki B.. A. M. nie zlecał oskarżonemu przewozu wyrobów tytoniowych do K. (dowód: zeznania świadka A. M. k. 178).

Sąd ustalając stan faktyczny dał wiarę zeznaniom wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków. Świadek G. K. (1) nie ma wiedzy o okolicznościach zdarzenia. G. K. jedynie wypożyczył oskarżonemu samochód w ramach prowadzonej przez siebie działalności. Okoliczność tę potwierdza załączona do akt umowa wypożyczenia pojazdu. W ocenie sądu dowody te wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójną całość, a w toku postępowania nie ujawniły się okoliczności osłabiające zaufanie do ich rzetelności. Ustalając stan faktyczny sąd dał także wiarę zeznaniom świadków w osobach A. M. (1), A. P. (2), A. P. (3), A. M. (3), A. Ś. (1), A. M. (5). Świadkowie ci kategorycznie i jednoznacznie zeznali, iż nie znają oskarżonego, a tym bardziej nie zlecali mu przewozu tytoniu na trasie P. - K.. Świadkowie ci potwierdzili także, iż są właścicielami samochodów marki B. o nr rej (...) i pierwszej cyfrze 8. W sprawie brak jest dowodów, które podważyłyby zeznania tych świadków. Świadkowie ci przedstawili także swoje numery telefonów komórkowych i żaden z ich nie posługuje się numerem (...). W ocenie sądu w sprawie nie ma dowodów, które pozwoliłyby podważyć ich zeznania, także sam oskarżony nie wskazał na żadnego ze świadków, jako na osobę o imieniu A., który miał mu zlecić przewóz tytoniu w dniu zdarzenia. Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na załączonych do akt sprawy dokumentach w postaci protokołu zatrzymania, protokołu oględzin, danych ze Starostwa Powiatowego w P., danych o karalności, wyliczeniu podatku akcyzowego, wykazie połączeń informacji z P. sp z o.o. Dokumenty te zostały sporządzone przez osoby uprawnione do ich wystawienia. W toku postępowania nie ujawniły się dowody, które podważyłyby zaufanie do ich rzetelności i autentyczności. Ustalając stan faktyczny sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Natomiast sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim podaje, iż nie miał wiedzy, że przewozi tytoń, to jest wyrób akcyzowy. W ocenie sądu wyjaśnienia w tym zakresie są sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i zasadami logiki. Nie są logiczne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim podaje, iż mężczyźnie, którego dopiero poznał przekazał wypożyczony samochód. Co więcej oskarżony twierdzi, iż po dotarciu do K. miał przekazać ten samochód kolejnej osobie, której nie zna i która miała nim gdzieś pojechać wyładować towar. W ocenie sądu te wyjaśnienia oskarżonego są całkowicie nielogiczne. W ocenie sądu oskarżony nie podjął by takiego ryzyka, by przekazać wypożyczony samochód dwóm obcym osobom, których nazwisk nie znał. Co prowadzi do wniosku iż oskarżony albo znał osobę zlecającą mu przewóz tych wyrobów, bądź też sam organizował ich przewóz, zatem oskarżony wiedział jaki towar przewozi.

Czyn zarzucony oskarżonemu jest zawiniony, bezprawny i karygodny. Oskarżony jest osobą zdrową psychicznie, zatem w chwili popełnienia zarzucanego czynu oskarżony rozumiał jego znaczenie i mógł pokierować swoim postępowaniem. Oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wartość podatku akcyzowego od przewożonego tytoniu jest znaczna, co nie pozwala na uznanie, iż społeczna szkodliwość czynu zarzucanego A. K. nie jest znaczna.

W oparciu o ustalony stan faktyczny sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, czym wypełnił dyspozycje art. 65 § 1 k.k.s. Przepis artykułu 65 k.k.s. penalizuje dwa typy przestępstwa paserstwa akcyzowego. W § 1 kryminalizowane jest umyślne paserstwo akcyzowe, natomiast na mocy § 2 kryminalizacji podlega nieumyślne paserstwo akcyzowe. Paragraf 3 opisuje uprzywilejowany typ umyślnego paserstwa akcyzowego, gdzie znamieniem odróżniającym typ uprzywilejowany od podstawowego jest mała wartość kwoty podatku narażonej na uszczuplenie. Przedmiotem ochrony w art. 65 jest przestrzeganie obowiązków nakładanych przez materialne prawo podatkowe. Artykuł 65 chroni także interesy finansowe państwa, które mogłyby ucierpieć poprzez wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy. Jest to przestępstwo powszechne, może je popełnić każdy podmiot zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Czyn zabroniony określony w § 1 polega na nabywaniu, przechowywaniu, przewożeniu, przenoszeniu lub przesyłaniu, a także na pomocy w zbyciu, przyjmowaniu, pomocy w ukryciu wyrobów akcyzowych, będących przedmiotem czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 74. Przedmiotem wykonawczym zachowania sprawcy są wyroby akcyzowe będące przedmiotem czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 74. Przechowywanie wyrobów akcyzowych to przetrzymywanie ich przez sprawcę w jego dzierżeniu, w tym także w ukryciu w stanie nienaruszonym. Nie jest przy tym istotne, jak długo trwa to przetrzymywanie. Czyn zabroniony określony w § 1 jest przestępstwem umyślnym. Może być popełniony zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym.

W przypadku występowania zamiaru ewentualnego sprawca ma świadomość, lecz nie ma pewności, że wyroby akcyzowe, o których mowa, mogą pochodzić z popełnienia czynu zabronionego, ale godząc się na popełnienie czynu zabronionego w postaci paserstwa, podejmuje którąś z czynności sprawczych wypełniających jego znamiona. W ocenie sądu zgromadzony materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, iż oskarżony przewoził w dniu zatrzymania wyroby tytoniowe w postaci tytoniu krojonego do palenia w ilości 1000 kg, który to tytoń nie był oznaczony znakami akcyzy. Za przypisany czyn sąd na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 200 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda. Określając wymiar kary sąd poczytał na korzyść oskarżonego jego uprzednią niekaralność, jak też fakt, iż częściowo przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Natomiast na niekorzyść oskarżonego sąd poczytał działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Także na niekorzyść oskarżonego sąd poczytał wartość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego. Ustalając wysokość kary grzywny sąd miał na uwadze, iż oskarżony co prawda pracuje jednakże osiąga niewielki dochód w kwocie około 1000 zł miesięcznie, posiada także udział w domu jednorodzinnym, jednakże w niewielkim tylko procencie bo 3/24. W ocenie sądu wymierzona oskarżonemu kara grzywny w kwocie 20.000 zł będzie stanowiła dla niego znaczne obciążenie finansowe i będzie dla oskarżonego znaczną dolegliwością.

Na podstawie art. 30 § 2 k.k.s. i art. 31 § 6 k.k.s. sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci zatrzymanego oskarżonemu tytoniu i nakazał jego zniszczenie.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości. Oskarżony osiąga niewielkie miesięczne dochody, została mu wymierzona kara grzywny w wysokości 20.000 zł, która stanowi dla oskarżonego znaczne obciążenie finansowe. W tej sytuacji w ocenie sądu zasadne jest zwolnienie oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

SSR J. Smockiewicz